

Oživljavanje poniznih

*“Ali na koga svoj pogled
svraćam? Na siromaha i
čovjeka duha ponizna koji
od moje riječi dršće.”*

—Izaija 66: 2

Prorok Izaija bilježi

krajnju svrhu koju naš
Nebeski Otac ima u
uspostavljanju svog kral-
jevstva blagoslova
Izraelu i svim narodima,

o čemu govori u Izaiji 66: 10-12, 22, 23. U našem uvodnom tekstu, Bog također jasno daje do znanja kakvu osobu traži da bude povezana s njegovim voljenim Sinom, Kristom Isusom, i da s njim sudjeluje u vladavini tog pravednog kraljevstva. Oni prije svega moraju posjedovati narav koja je obilježena “siromaštvom” i “duhovnom poniznošću”. Bog je tražio one koji se mogu oblikovati i preoblikovati prema njegovoj vječnoj volji i namjeri. Oni također moraju voljeti i poštovati njegovu Svetu Riječ Istine. Poštovanje je misao koju prenosi riječ “drhti” u ovom stihu.

Pogođeni

Riječ “ponizan” u našem uvodnom tekstu prijevod je hebrejske riječi koja znači “pogođen” ili “udaren”. Stoga može prikladno ukazivati na pojedince čija su srca

pokajnička zbog vlastitih nedostataka i koji priznaju uzvišene standarde Svevišnjeg Boga. Oni koji su ponizni shvaćaju vlastitu malenkost, nedostojnost i nesavršenost te su ispražnjeni od samopouzdanja i samopoštovanja. Ovi posebno pozvani od Boga stoga su spremniji podložni vodstvu božanske volje u svojim životima umjesto vlastitog. Srce koje je ponizno također ima tih i dubok osjećaj tuge za ono što nije u skladu sa standardima istine i pravednosti. Božje obećanje je da će oživjeti siromašne i ponizne i u njihovom duhu i u njihovim srcima. Takvima je uvijek blizu da im pomogne u njihovom hodu u novosti života.

Ponizni

Riječ “siromašni“ u našem Svetom pismu odnosi se na one koji su ponizna uma, ponizna duha i unesrećeni. Ponovno, prorok je napisao: “Jer ovako govori Višnji i Uzvišeni, koji vječno stoluje i ime mu je Sveti: ‘U prebivalištu visokom i svetom stolujem, ali ja sam i s potlačenim i poniženim, da oživim duh smjernih, da oživim srca skrušenih.’”—Izaija 57: 15

Veliki Bog svemira prebiva u vječnosti i on je onaj od kojeg je došao sav život i od kojeg teku svi blagoslovi. (Psalmi 89: 6-12; 1.Korinćanima 8: 6) Pa ipak, njegovo uvijek budno oko usmjereno je na one koje je pozvao iz svijeta bolesnog grijehom i pozvao da dijele s našim Gospodinom Isusom njegovo buduće kraljevstvo istine i života na korist i blagoslov njegovog ljudskog stvorenja. (Psalmi 34: 15; 1.Petrova 3: 12) Oni su siromašni i skrušeni ovoga svijeta. Oni ljube našeg Nebeskog Oca i željno traže njegova divna “prevelika i dragocjena obećanja“ kako su zapisana u njegovoj dragocjenoj Riječi—Bibliji.—2.Petrova 1: 4

Osvježavajući

Riječ “oživjeti” u Izaiji 57: 15 označava davanje novog daha i života Gospodinovom narodu. Sveti Duh Božji stvoren je da obnovi, osvježi i zadovolji sam život istinskih Kristovih sljedbenika. Odnosi se na one čija su srca pokajana, u potpunom skladu s božanskom voljom i pokorna joj.

Prorok je napisao: “Gle, Gospod JAHVE dolazi u moći, mišicom svojom vlada! Evo s njim naplata njegova, a ispred njega njegova nagrada. Kao pastir pase stado svoje, u ruke uzima jaganjce, nosi ih u svome naručju, i brižljivo njeguje dojilice.” (Izaija 40: 10-11) Voljeni Sin Nebeskog Oca, naš Gospodin Isus, je “ruka” Božja u provođenju njegove volje i namjere. On je također Dobri Pastir, koji će hraniti “malo stado” svog Oca duhovnom hranom i uzdržavanjem te ih voditi uskim putem. Od Pedesetnice Isus okuplja svoje ovce u jedno stado i nježno ih vodi na njihovom kršćanskom putovanju.—Luka 12: 32; Ivan 10: 14-15

Izaija je također rekao da će Bog dati snagu slabima srcem. “Zar ne znaš? Zar nisi čuo? JAHVE je Bog vječni, krajeva zemaljskih stvoritelj. On se ne umara, ne sustaje, i um je njegov neizmjerljiv. Umornome snagu vraća, jača nemoćnoga. Mladići se more i malakšu, iznemogli, momci posrću. Al’ onima što se u JAHVU uzdaju snaga se obnavlja, krila im rastu kao orlovima, trče i ne sustaju, hode i ne more se.”—Izaija 40: 28-31

Obećanje da će Bog oživjeti svoj siromašni i skrušeni narod dao je i psalmist David. Napisao je: “Objavi mi radost i veselje, nek’ se obraduju kosti satrvene! Odvrati lice od grijeha mojih, izbriši svu moju krivicu! Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!” (Psalmi 51: 10-12) Vježbanje “pravog duha” u nama počinje u umu. Obnova, ili preporod, naših umova

vitalni je dio našeg kršćanskog razvoja kao novih stvorenja u Kristu Isusu.—Rimljanima 12: 2; 2.Korinćanima 5: 17

David je tada rekao: “Otvori, Gospodine, usne moje, i usta će moja naviještati hvalu tvoju. Žrtve ti se ne mile, kad bih dao paljenicu, ti je ne bi primio. Žrtva Bogu duh je raskajan, srce raskajano, ponizno, Bože, nećeš prezreti. U svojoj dobroti milostiv budi Sionu i opet sagradi jeruzalemske zidine! Tada će ti biti mile žrtve pravedne i tad će se prinosit’ teoci na žrtveniku tvojemu.” (Psalmi 51: 15-19) Takve “žrtve pravedne” bogate su svetošću i miomirisom.

Isus—Jahvina Ruka

Kad se naš Gospodin Isus ponizno predstavio svom Nebeskom Ocu u potpunoj posvećenosti činjenju njegove volje, Ivan Krstitelj ga je krstio u rijeci Jordanu. U Matejevom zapisu o događaju, nakon što je Isus spušten u vodu, čitamo: “Odmah nakon krštenja izađe Isus iz vode. I gle! Otvoriše se nebesa i ugleda Duha Božjega gdje silazi kao golub i spušta se na nj. I eto glasa s neba: ‘Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina!’”—Matej 3: 13-17

Primivši Duha Svetoga s visina i čuvši divne Očeve riječi: “Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina“, Isus je bio uvjeren u svoje prihvaćanje i Očevu brigu za njega punu ljubavi. Nakon toga, bio je u pustinji gdje je postio četrdeset dana i noći i bio je kušan od Sotone, Vraga. “Tada ga pusti đavao. I gle, anđeli pristupili i služili mu.” (Matej 4: 1-11) Tako je započeo zemaljski dio Isusovog djela kao Božje svete ruke.

Velika Svjetlost

Iz biblijskog izvješća čitamo: “A čuvši da je Ivan predan, povuče se u Galileju. Ostavi Nazaret te ode i nas-

tani se u Kafarnaumu, uz more, na području Zebulunovu i Naftalijevu da se ispuni što je rečeno po proroku Izaiji: Zemlja Zebulunova i zemlja Naftalijeva, Put uz more, s one strane Jordana, Galileja poganska—narod što je sjedio u tmini svjetlost vidje veliku; onima što mrkli kraj smrti obitavahu svjetlost jarka osvanu. Otada je Isus počeo propovijedati: ‘Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!’—Matej 4: 12-17

Tijekom svog zemaljskog boravka, naš Gospodin je poučavao svoje vjerne učenike putem simbola, parabola i proročkog jezika. Na početku svoje službe, nakon iscrpljujućeg dana služenja mnoštvu, Isus se povukao sa svojim učenicima na mjesto gdje je mogao biti nasamo s njima. U svojoj prvoj poruci njima, govorio je o poniznima i skrušenima koji će se odazvati njegovim učenjima.

Divne Riječi Života

U Matejevom Evanđelju čitamo: “Ugledavši mnoštvo, uzide na goru. I kad sjede, pristupe mu učenici. On progovori i stane ih naučavati: ‘Blago siromašnima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!’” (Matej 5: 1-3) Ove divne riječi života odnosile su se na vječnu dobrobit učenika. Sada su bili budući članovi budućeg “kraljevstva nebeskog“, a Isus je naglasio raspoloženje koje će im pomoći da osiguraju svoj poziv i izbor. “Siromašni duhom“, znao je Učitelj, spremno će se podložiti božanskoj volji i disciplini svemudrog i ljubaznog Nebeskog Oca.

Isus je upotrijebio riječ “blagoslovljeni“ kako bi ukazao na trajnu utjehu i radost koju istinski kršćani doživljavaju kada steknu karakter koji je u skladu s našim voljenim Nebeskim Ocem. To je blagoslovljena nada našeg uzvišenog poziva u Kristu Isusu o kojoj je Pavao govorio u svojoj poslanici Titu. “Pojavila se doista milost

Božja, spasiteljica svih ljudi; odgojila nas da se odrekemo bezbožnosti i svjetovnih požuda te razumno, pravедno i pobožno živimo u sadašnjem svijetu, iščekujući blaženu nadu i pojavak slave velikoga Boga i Spasitelja našega Isusa Krista.“—Titu 2: 11-13

On Tješi Ožalošćene

Isus je tada rekao svojim učenicima: “Blago ožalošćenima: oni će se utješiti!” (Matej 5: 4) Obraćao se onima koji su u žalosti i posebno ožalošćeni duhom. Utješiti podrazumijeva utjehu ili ohrabrenje. Ova blagoslovljenost odnosi se na one koji zbog vlastitih teških iskustava posjeduju suosjećajnu prirodu i koji su dirnuti suosjećanjem za tugu i bol drugih.

Ova prepoznatljiva značajka karaktera posebno oslikava našeg Gospodina Isusa. “Prezren bješe, odbačen od ljudi, čovjek boli, vičan patnjama, od kog svatko lice otklanja, prezren bješe, odvrnut. A on je naše bolesti ponio, naše je boli na se uzeo, dok smo mi držali da ga Bog bije i ponižava. Za naše grijehе probodoše njega, za opaćine naše njega satriješe. Na njega pade kazna – radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše.“—Izaija 53: 3-5

Isus je nosio našu tugu i nosio naše žalosti. Ovaj dragi znak karaktera podsjeća nas na stav srca i uma koji je pokazao na Lazarovom grobu. Tom je prilikom plakao zbog svog dubokog i suosjećajnog karaktera. (Ivan 11: 32-36) Dok hodimo u novosti života, nastojmo i mi biti više poput njega. Utješimo se i utješimo druge sjećajući se ovih Pavlovih riječi: “Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, Otac milosrđa i Bog svake utjehe! On nas tješi u svakoj našoj nevolji da bismo i mi sve koji su u nevolji mogli tješiti onom utjehom kojom nas same tješi Bog. Jer kao što su obilate patnje Kristove u nama, tako je po Kristu obilata i utjeha naša. Bili mi

nevoljama pritisnuti, za vašu je to utjehu i spasenje; bili utješeni, za vašu je utjehu—djelotvornu: da strpljivo podnesete iste patnje koje i mi podnosimo.“—2.Korinćanima. 1: 3-6

Obećanja Krotkima

Isus je također skrenuo pozornost svojim učenicima na važnost posjedovanja krotkog duha. Rekao je: “Blago krotkima: oni će baštiniti zemlju.” (Matej 5: 5) Ova osobnost ukazuje na blagost naravi i duh blagosti. Ne da se lako izazvati ili razdražiti te izbjegava ozljede ili muke. Učitelj je naš najbolji primjer i dobro je da nas ohrabri on, koji je rekao: “Uzmite jaram moj na sebe, učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim.”—Matej 11: 29

Krotki i blagi duh je onaj koji se lakše uči i koji se spremno podređuje Božjoj volji. Apostol Jakov je napisao: “Ili mislite da Pismo uzalud veli: Ljubomorno čezne za duhom što ga nastani u nama? A daje on i veću milost. Zato govori: Bog se oholima protivi, a poniznima daje milost. Podložite se dakle Bogu! Oduprite se đavlu i pobjeći će od vas!”—Jakovljeva 4: 5-7

Isus je rekao da će krotki “baštiniti zemlju“. Ovo obećanje će se ispuniti nakon što završi “sadašnji zli svijet“ i uspostavi se Kristovo kraljevstvo. (Galaćanima 1: 4) Psalmist je napisao: “Zašto se bune narodi, zašto puci ludosti snuju? Ustaju kraljevi zemaljski, knezovi se rôtê protiv JAHVE i Pomazanika njegova: ‘Skršimo okove njihove i jaram njihov zbacimo!’ Smije se onaj što na nebu stoluje, Gospod im se podruguje. Tad im veli u svom gnjevu, žestinom ih on zbunjuje: ‘Ta ja kralja svog postavih nad Sionom, svojom svetom gorom.’ Obznanjujem odluku JAHVINU: Gospodin mi reče: ‘Ti si sin moj, danas te rodih. Zatraži samo, i dat ću ti pûke u baštinu, i u

posjed krajeve zemaljske.“—Psalmi 2: 1-8

Utažena Žed I Glad

Još jedna lekcija našeg Gospodina Isusa je: “Blago gladnima i žednima pravednosti: oni će se nasititi!” (Matej 5: 6) To sugerira poniznost koja čezne za istinom i pravednošću te za time da bude poučena od Boga. Usredotočeno je na rastuću vjeru i želju da ugodimo našem voljenom Nebeskom Ocu. “Kao što košuta žudi za izvorovodom, tako duša moja čezne, Bože, za tobom. Žedna mi je duša Boga, Boga živoga: o, kada ću doći i lice Božje gledati?” “O Bože, ti si Bog moj: gorljivo tebe tražim; tebe žeda duša moja, tebe želi tijelo moje, kao zemlja suha, žedna, bezvodna.” (Psalmi 42: 1-2; 63: 1) Oni će se sigurno “nasititi” kako je obećao Učitelj.

Milosrđe I Čistoća Srca

Još jedna od osobina koja je najpoželjnija da je Gospodinov narod usvoji je milosrđe. Biti milosrdan je Kristovo načelo, a Isus je rekao: “Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe.” (Matej 5: 7) To se odnosi na one koji prepoznaju vlastitu potrebu za božanskim milosrđem u svojim životima. Bog će proširiti svoje milosrđe na nas proporcionalno našoj spremnosti da budemo milosrdni i velikodušniji prema drugima. Srce koje je velikodušnije, puno ljubavi i milosrdnije stoga je “blagoslovljeno” jer živi bliže Bogu i njegovim standardima pravednosti.

Nitko od Gospodinova naroda ne može se nadati da će postići apsolutno savršenstvo ponašanja, misli ili riječi, ali naš voljeni Otac gleda na namjeru srca. Oni koji imaju iskrena i čista srca ispunjena duhom svetosti posebno su poželjni Nebeskom Ocu. Tako je naš Gospodin Isus učio: “Blago čistima srcem, oni će Boga gledati!”—vs. 8

Obećanje je da će oni koji posjeduju ovaj znak kršćanskog karaktera vidjeti Boga. Tako čitamo: “Gledajte koliko nam je ljubav darovao Otac: djeca se Božja zovemo, i jesmo. A svijet nas ne poznaje zato što ne poznaje njega. Ljubljeni, sad smo djeca Božja i još se ne očitova što ćemo biti. Znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični jer vidjet ćemo ga kao što jest. I tko god ima tu nadu u njemu, čisti se kao što je on čist.”—1.Ivanova 3: 1-3

Djeca Božja

Isus je zasigurno bio čovjek mira i na početku svoje zemaljske službe učio je svoje učenike: “Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati!” (Matej 5: 9) Na kraju djela svoga Oca i kad je htio napustiti svoje učenike, rekao im je: “Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje. Neka se ne uznemiruje vaše srce i neka se ne straši.”—Ivan 14: 27

Mirotvorci će se zvati “djecom Božjom“. Pozvani su iz svijeta bolesnog grijehom i vođeni Svetim Duhom Božjim zbog svojeg usavršavanja u pravednosti. “Dakle, braćo, dužnici smo, ali ne tijelu da po tijelu živimo! Jer ako po tijelu živite, umrijeti vam je, ako li pak Duhom usmrćujete tjelesna djela, živjet ćete. Svi koje vodi Duh Božji sinovi su Božji.” (Rimljanima 8: 12-14) “Nastojte oko mira sa svima! I oko posvećenja bez kojega nitko neće vidjeti Gospodina!”—Hebrejima 12: 14

Nužna Kušnja

Kad je Isus završavao svoju lekciju, dodao je ove otrežnjujuće riječi: “Blago progonjenima zbog pravednosti: njihovo je kraljevstvo nebesko!” ‘Blago vama kad vas—zbog mene—pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas! Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima! Ta progonili su tako proroke prije vas!’—Matej 5: 10-12

Isusa su vrijeđali kako bi pokazao svoju odanost Bogu i načelima pravednosti. Trebali bismo smatrati privilegijom sudjelovati u njegovim patnjama. “Ljubljeni! Ne čudite se požaru što bukti među vama da vas iskuša, kao da vam se događa štogod neobično! Naprotiv, radujte se kao zajedničari Kristovih patnja da i o Objavljenju njegove slave možete radosno klicati. Pogrđuju li vas zbog imena Kristova, blago vama, jer Duh Slave, Duh Božji u vama počiva.”—1.Petrova 4: 12-14

Potrebno je mnogo duhovne snage da bismo se radovali patnjama i prijekorima. Pišući braći u Efezu, apostol Pavao ih je ohrabrio u ovome. Rekao je: “Robovi, slušajte svoje zemaljske gospodare kao Krista—sa strahom i trepetom, u jednostavnosti srca. Ne naoko, kao oni koji se ulagaju ljudima, nego kao sluge Kristove koje zdušno vrše volju Božju; dragovoljno služe—kao Gospodinu, a ne ljudima; ... Ubuduće jačajte se u Gospodinu i u silnoj snazi njegovoj.”—Efežanima 6: 5-7, 10

Nema Mnogo Mudrih Ili Plemenitih

Konačni plan pomirenja za ljudsku obitelj oboljelu zbog grijeha većini ljudi čini se glupim. Pavao je rekao: “Jer lûdo Božje mudrije je od ljudi i slabo Božje jače je od ljudi. Ta gledajte, braćo, sebe, pozvane: nema mnogo mudrih po tijelu, nema mnogo snažnih, nema mnogo plemenitih.”—1.Korinćanima 1: 25, 26

U ovom sadašnjem vremenu, Bog traži one koji su beznačajni iz svjetovne perspektive—krotke, ponizne i skrušene—koji mogu učiti od njega i preobraziti svoje umove prema uzoru njegovog ljubljenog Sina. Jakov je rekao: “Nije li Bog one koji su svijetu siromašni izabrao da budu bogataši u vjeri i baštinici Kraljevstva što ga je obećao onima koji ga ljube?”—Jakovljeva 2: 5

Slabi Posramljuju Mudre

U svom pismu crkvi u Korintu, Pavao je nadalje proglasio: “Nego lûde svijeta izabra Bog da posrami mudre, i slabe svijeta izabra Bog da posrami jake; i neplemenite svijeta i prezrene izabra Bog, i ono što nije, da uništi ono što jest, da se nijedan smrtnik ne bi hvalio pred Bogom. Od njega je da vi jeste u Kristu Isusu, koji nama posta mudrost od Boga, i pravednost, i posvećenje, i otkupljenje, da bude kako je pisano: Tko se hvali, u Gospodu neka se hvali.”—1.Korinćanima 1: 27-31

Moć Istine posramljuje svjetovne mudre u rukama najslabijih Božjih ljudi. Tako On sprječava ponos i taštinu ljudi. “Mi ludi poradi Krista, vi mudri u Kristu; mi slabi, vi jaki; vi čašćeni, mi prezren.” (1.Korinćanima 4: 10) Stoga nas ne bi trebalo iznenaditi što Božju posvećenu djecu koja se trude osigurati svoj poziv i izbor mnogi u svijetu smatraju “luđacima”.

Ako smo od onih koji su skrušeni i ponizne naravi, te smo vjerni do smrti, sudjelovat ćemo s našim Gospodinom Isusom u blagoslovu svih obitelji na zemlji u Kristovom budućem kraljevstvu. (Otkrivenje 2: 10; 1. Mojsijeva 22: 18; Djela apostolska 3: 25) Stoga se trudimo svaki dan slijediti osjećajnost ovih riječi: “Da, po milosti koja mi je dana svakomu između vas velim: ne precjenjujte se više no što se treba cijeniti, nego cijenite se razumno, kako je već komu Bog odmjerio mjeru vjere.”—Rimljanima 12: 3 ■
